

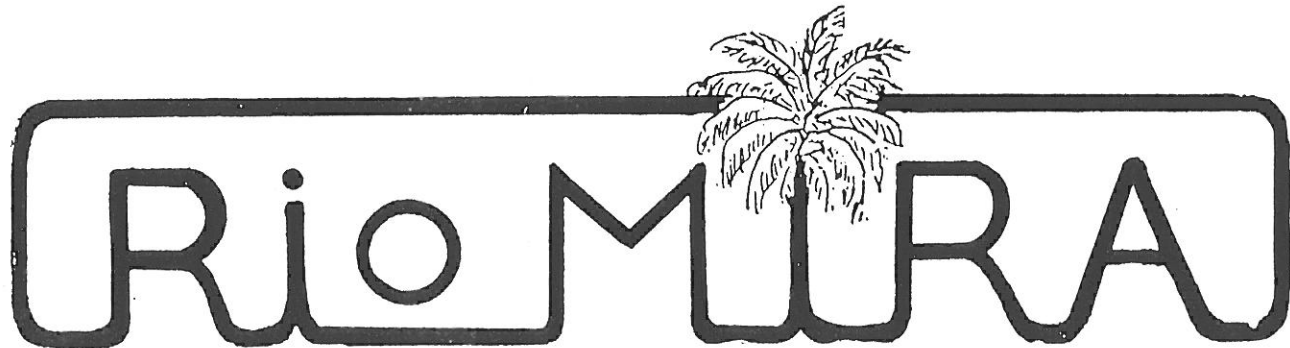
0	Associacao Rio Mira	Quinta do Bogalho, Marafanha-nova	7630 Odemira, Portugal	00 351 83 38 133 tlf. + fax
2	Hans Kristian Olsen	Bjarkesvej 13, st.tv.	2000 Frederiksberg	38 33 01 44
3	Preben D. Kristensen	Bådsmadsstræde 43	1407 København K	31 95 26 57
4	Bruno John Nielsen	Boesvej 1	8660 Skanderborg	86 57 73 82
9	John Christensen	Hornemansgade 3	2100 København Ø	39 29 18 54
10	Martin Jespersen	Guldbergs Plads 10, 2.th.	2200 København N	31 39 17 77
11	Ole Leonardo Pedersen	Dageløkkevej 44	3050 Humlebæk	42 19 42 14
12	Niels Gudme	Na Nai Road 53/11, Patong Beach	Phuket, Tailand	
13	Per Midholm	Kuhlausgade 26	2100 København Ø	
14	Maiken J. Kløvedal	Torvegade 4	7700 Thisted	97 91 14 41
15	Merete Pedersen	Hundborgvej 15	7700 Thisted	97 92 11 15
17	Ole Top Jensen	Badstuestræde 15, 2.tv.	1209 København K	
18	Jens Tessing	Askø Møllevej 11	4930 Maribo	53 91 00 31
20	Karin Nielsen	Ledavej 75	9220 Aalborg SØ	98 14 61 66
26	Hans Munksgård	c/o Bjørn Wain, Søvej 8	5700 Ringe	62 62 46 33
35	Otto Pedersen	Sukuma Museum, Bajora P.O.Box 76	MWANZA, Tanzania	
38	Anne Marie Schmidt	Mariendalsvej 34D, 3.	2000 Frederiksberg	31 87 77 79
40	Hanne Schmidt	Brigadevej 38	2300 København S	31 54 43 80
45	Jens Koefoed	Sofiegade 16, st.tv.	1418 København K	31 54 41 64
46	Erna Boel	Havreholmvej 31	3100 Hornbæk	42 20 34 85
47	Carsten Nash	Tibirkebro 2B	3220 Tisvildeleje	42 30 40 25
51	Peter Kitnæs	Sofiehaven 40, 1.	3400 Hillerød	48 24 50 25
53	Gerhard Krohn	Helleholm 39	2960 Rungsted Kyst	42 86 14 78
56	Peter Messmann	Skausager 17	3250 Gilleleje	48 31 85 28
57	Erling Krohn	Rosenørns Allé 50	1970 Frederiksberg C	31 39 82 55
61	Lone Svingholm	Kullinggade 30	5700 Svendborg	62 21 76 61
69	Finn G. Christensen	Fuglsang Allé 116	2700 Brønshøj	31 28 45 38
70	Bruno Nilsson	Kyrkbacken 144	S-26013 Sankt Ibb	00 46 418 72333
72	Oscar Rene Fieve	Kullinggade 30	5700 Svendborg	62 21 76 61
73	Marianne Haaek Agner	Chr. Richardsvej 6, 3.th.	1951 Frederiksberg C	31 39 49 65
75	Margit Gro Haxthausen	Heisesgade 34	2100 København Ø	31 18 16 53
76	Thomas Leonardo Pedersen	Baggesensgade 13, 1.tv.	2200 København N	31 39 02 75
79	Birgitte Carlsen	Dageløkkevej 44	3050 Humlebæk	42 19 42 14
81	Jesper Leonardo Pedersen	Halmtorvet 4, 5.th.	1700 København V	31 23 63 55
84	Steen Qvist	Helleruplund Allé 8	2900 Hellerup	31 62 62 21
85	Irma Clausen	Bådsmadsstræde 43	1407 København K	31 57 55 28
86	Yvonne Furlong		Indien	
91	Ellen Widding	Freundsgade 20	1771 København K	31 21 79 23
92	Tor Sletten	Gartnergate 2	N-5011 Bergen	?
93	Sara Zedeler	Eckersbergsgade 37	2100 København Ø	35 26 82 10
97	B. O. Juhl	Nordre Engvej 3	6720 Fanø	75 16 36 98
98	Marianne Selsmark	Stationsvej 14	3050 Humlebæk	?
99	Kurt Jakobsen	Ystadvej 10	2850 Nærum	42 80 57 12
100	Ingrid Greve	Postbox 15, Rorupvej 23, Rorup	4320 Lejre	46 48 01 00
101	Karin Rasmussen	Øster Farimagsgade 87, 5.	2100 København Ø	35 26 86 86
102	Mitzi Gaard	Majdal 6	2770 Kastrup	31 51 98 04
103	Arne Johansen	Ågerupvej 23, Ågerup	4000 Roskilde	42 38 71 32
104	Merete Tolsing	H. C. Lumbyesgade 67	2100 København Ø	39 29 80 61
105	Kathrine Carlsen	Lars Krusesgade 6, 4.	8000 Århus C	86 76 08 43
106	Vagn P. Andersen	Sundevedsgade 13, 3.tv.	1751 København V	31 24 13 31
111	Hanne De Thurah	Uglevænget 2 B, Kulhuse	3630 Jægerspris	47 53 63 61
112	Anders Hansen	Refshalevej 22	1407 København K	?
113	Michael Zedeler	?	?	?
114	Kari Ruud	Bjørnsonsvej 45 A, 2.	2500 Valby	31 16 39 32
116	Sven Olsen	Hallandsgade 3A	2300 København S	31 54 90 71/32 96 44 04
117	Niels Tessing	Juniorsgade 26	4990 Sakskøbing	53 89 68 35
118	Ulla Jørgensen	Bøstrup Strandvej 17, Bøstrup	5953 Tranekær	62 59 16 45
119	Joao Galamba	Galgebakken, Sten 4-7A	2620 Albertslund	
120	Niels Reumert	Rönnestrasse 15	D-14057 Berlin	0049303225756/DK31220514
121	Margita Petersen	Bådsmansstræde 33	1407 Kbh K	31 95 35 56
122	Birthe Sørensen	Frederiksborggade 46,2th	1360 Kbh K	33 15 03 48
123	Lars Kjærsgård	Rolighedsvej 49	3460 Birkerød	42 81 82 42
124	Bente Elkjær	Hornemansgade 3	2100 Kbh Ø	39 29 18 54
125	Carlos Bebeacua	Hulgårdsvej 72	2400 Kbh NV	38 33 69 95
126	Mogens Wulff	Vesterbrogade 17	3250 gilleleje	48 35 49 04
127	Hanne Sunke	Søgårdsvej 6A,1th	2860 Gentofte	31 68 29 49

Administrationsgruppen: Hans Kristian (2), Erling (57), Margit (75), Birgitte (79), Sven (116)

Bladgruppen: indlæg sendes til Kari (114)

Bygge- og Plangruppen: Nardo (11), Sven (116), Hanne (40), Irma (85), Hans Kristian (2), Preben (3), Arne (103). Bent (97)

Gruppen for idé og økonomi: Karin (101), Anne Marie (38), Erna (46), John (9)

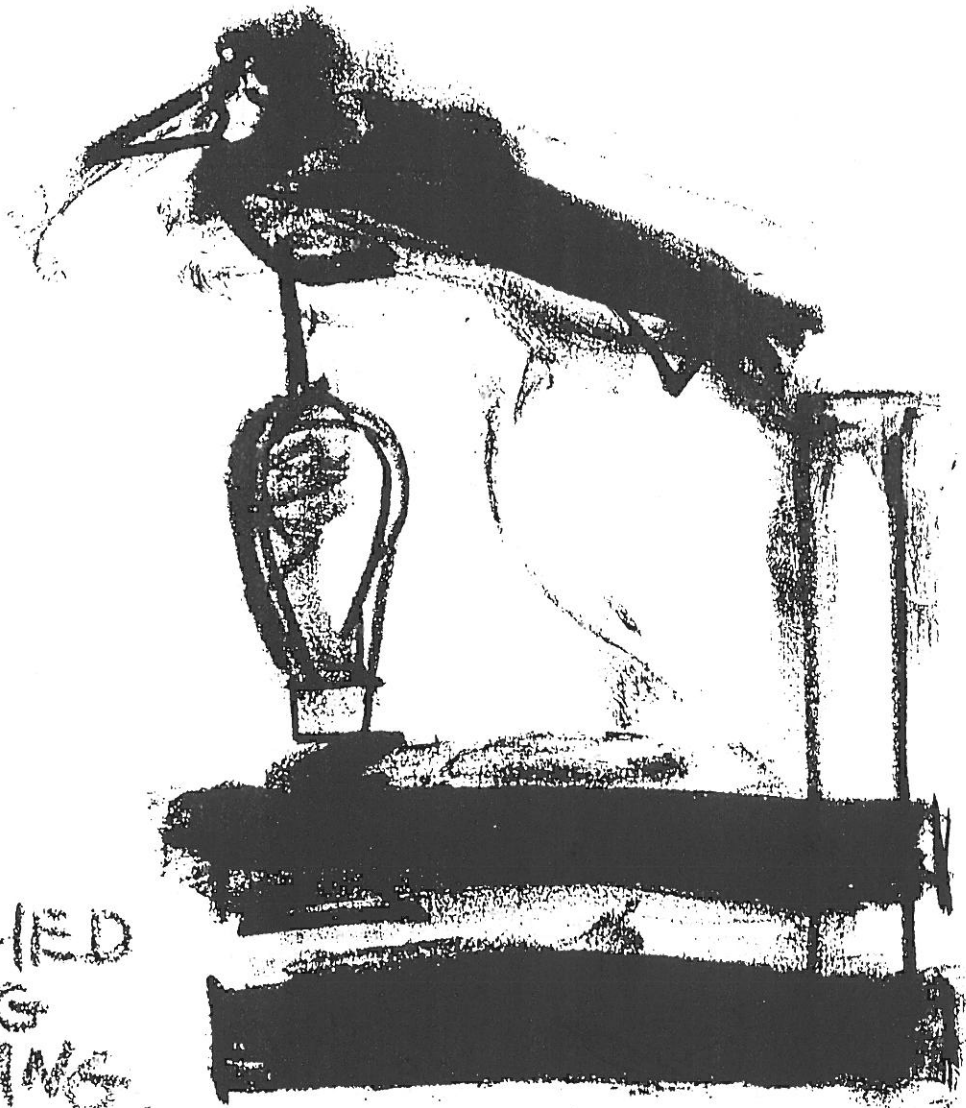

8. ÅRGANG

SEPTEMBER

NR. 3

Vins Ret-94

FRIHED
OG
TVANG

FÆLLES MØDE

i

Foreningen Rio Mira

TID: Lørdag, den 17. september 1994, kl. 14,00 til
søndag, den 18. september 1994, kl. 14,00.

STED: Torvegade 50, 1400 København K.
Skolen for Kropsterapi - telf. 31 576701.

PRIS: Kr. 30,00 for hver overnattende medlem.

Vi skal give kr. 1.000,00 for at leje Skolen for Kropsterapi i 2 dage. Fordelen ved at leje os ind hér er, at hver især har ret til at medbringe egne drikkevarer, ligesom Foreningen kan sælge øl m.v. til købmandspris.

Skulle mindre end 33 have lyst/mulighed for at overnatte, er det ikke umuligt, at Foreningen - for at begrænse sit tab - vil lægge et par kroner på såvel øl, sodavand som vinsalg.

OPFORDRING: I opfordres til at ringe Margit op telefon privat 31 201549 - arbejde 31576701 - for at melde jer til indkøb, madlavning, oprydning og diverse.

INDHOLD: Lørdag kl. 14,00 - 18,30: Fællesmøde,

1. Valg af dirigent og 2 referenter.
2. Godkendelse af referat fra sidste fællesmøde.
3. Beretning fra A-gruppe.
4. Beretning fra arbejdsgrupper og udvalg.
5. Forslag fra arbejdsgrupper og udvalg.
6. Forslag fra medlemmer.
7. Valg af revisor.
8. Eventuelt.

- 18,30 - ? Spisning m.v.
Søndag - 10,00 - 13,00 Visioner,
- 13,00 - 14,00 Oprydning og afsked

Husk, hvis I ikke er i stand til at møde, at det altid er en god idé at give jeres fuldmagt til én som I ved skal deltage i fællesmødet.

Birgitte

Annabells "ananas-fromage"

7 æg
400 g mælk koncentreret med sukker

1 dåse ananas
1 glas vand og saften fra dåsen med ananas
1 pose lagkagecreme

hviderne piskes + en anelse salt
blommerne piskes sammen med mælk og sukker
ananasene skæres i stykker og puttes i æggemassen
cremen koges med 1 glas vand og 1 glas ananassaft (2 - 5 min.)
afkøles
blandes i sammen med æggehviderne og røres rundt
en kiks knuses hen over det hele og
den sidste skive ananas lægges i midten
Og så 3 - 4 timer i køleskab....

og det er Anabells opskrift

Kontingentrestancer pr. 15.8.1994.

Hans Kristian Olsen, nr. 1	kr. 600.
Bruno John Nielsen, nr. 4	kr. 600.
John Christensen, nr. 9	kr. 600.
Martin Jespersen, nr. 10	kr. 600.
Jens Tassing, nr. 18	kr. 600.
Otto Pedersen, nr. 35	kr. 2.800.
Hanne Schmidt, nr. 40	kr. 600.
Jens Koefoed, nr. 45	kr. 8.400.
Erting Krohn, nr. 57	kr. 600.
Lone Svingholm, nr. 61	kr. 600.
Réne Fieve, nr. 72	kr. 600.
Thomas L. Pedersen, nr. 76	kr. 500.
Jesper Pedersen, nr. 81	kr. 900.
Yvonne Furlung, nr. 86	kr. 1.800.
Tor Sletten, nr. 92	kr. 4.000.
Marianne Selmauer, nr. 98	kr. 600.
Karin Rasmussen, nr. 101	kr. 600.500
Nitzi Gaard, nr. 102	kr. 1.200.
Merete Tolsing, nr. 104	kr. 1.200.
Vagn Andersen, nr. 106	kr. 600.
Anders Hansen, nr. 112	kr. 700.
Michael Zedeler, nr. 113	kr. 300.
Kari Ruud, nr. 114	kr. 600.
Sven Olsen, nr. 116	kr. 600.
Niels Tassing, nr. 117	kr. 600.
Ulla Jørgensen, nr. 118	kr. 600.

Ialt: kr. 12.000

P.S.: Udmeldte medlemmers restancer er ikke medregnet.

Væk med jer!" forsvarer han tappert Porcos. Han har så osse hørt om kat-tenes nattesæde, hvor de har skidt og tisset i bushholdets pakkenellikker. Når de er sluppet indendørs.

Nogen gange. Ja, så var Peter og Sebastian lidt træt af de voksne. De var bare for voksne. Kedeligt. Vi prøvede at gøre det godt igen. En aften spillede Vagn og Peter strandtennis. Ude på fodboldbanen foran Porcos. I syv sekundmeters blæst. De blev enige om, at det var for besærligt. Så introducerede Peter "Spøgelses"spillet. Og det var faktisk fornøjeligt. Peter vandt to spil over Vagn. Så var han desillusioneret. Derefter spillede han 1-2 mod mig. Jeg gi'r ikke op så let. Det spillede vi så igen og igen. Dagene efter. Og skiftevis lød det fra Peter, mig og Vagn: "I'm the champ. Yaaaah..."

Og så aftenen i Sao Pedro. Vi havde ringet og bestilt middag til hele banden. Kylling, fisk og kaniner hhv. Til kl. ni. For vi sku' se finalen i WM i fodbold kl. 6. Blot havde Vagn misforstået noget. Eller fået forkert besked. I alle tilfælde var finalen først kl. 9. Vi fik så fremskyndet spisningen til kl. otte. Og var færdige, dem af os der ville se kampen, til at nyde den sammen med det lokale publikum. Dagen efter talte Sebastian om ham den sindssyge fyr. Vagn fandt ud af, at det måtte være Ki (en af de lokale unge drenge, vi havde lært at kende for 3 år siden og var glade for at gense, ligesom - Ruri.) Han gik bare op i kampen med sjæl og liv og ville ha' Brasilien til at vinde over Italien. Og råbte og skreg faktisk meget til kampen. "Sindssyg" tænkte Vagn. Det var da for pokker ham, jeg spillede billard med i går aftes i T-krydset. Sammen med Ruri og Katinka (Karis datter.) Mette, hendes veninde, ville ikke spille, men gerne kikke på. Det blev en sen aften.

En anden aften. Vi blev alle indbudt til "Cous-cous" nede i Langhuset hos Marianne, Martin og Johan. De havde lavet en meget fin middag. Og en meget fin iscenesættelse. Velkomstdrinks under Bourgonvillen uden-dørs. Invitation til familien Leonel. Som kom uden Leonel, som var på nat-

arbejde. Men Maria og døtrene Selda og Anabell mødte op. Og det blev utroligt hyggeligt. I "Restaurante de la Casa Longa", som Marianne og Martin havde omdøbt vores hus til. Snakken gik livligt. Vores portugis-siske venner ku' jo både tale og forstå engelsk, fransk, spansk og, naturligvis, portugisisk, som bla.a. Erling og hans kone, Pia, taler udmær- ket. Og så viste det sig, at pigerne havde dessert med. Den mest utroligt lækre annanas-fromage. Som alle nød og roste i den grad, at vi måtte ha' opskriften. Og portugisere lader jo ikke noget halvgjort. Så dagen efter, kl. 5 som aftalt, kom Selda og Annabell op til Porcos. Vagn troede bare at ha' aftalt at sku' skrive opskriften ned. Men, næh nej. Annabell og Selda kom med æg, annanas på dåse og alle de andre ingredienser. Og lavde endnu en portion. I så tilpas tempo, at Vagn ku' skrive opskriften ned. (Følger efter artiklen her.)

I øvrigt vil vi gerne tilføje, at det virker som om Leonels døtre har meget fint styr på alt regnskabet omkr. afregning for gæste- og tilf. penge. Det var osse dejligt at opleve.

Vores sidste aften i Portugal blev en kæmpebrøler. I den forstand, at det blev alt, alt for sent. Hele banden havde aftalt at spise til aften på restaurant "La Tasca". Oven for Odemira til den modsatte side af 'vores' bjerg. Og det blev helt pragtfuldt. Den dejligste mad og alle i godt humør. Vi sad udenfor og nød maden og den pragtfulde aften i fulde drag. Til sidst aftalte vi at tage i byen. Katinka og Mette ville gerne ned på "O Cais." Helt i orden. Vi ta'r med. Dernede sad 1½ søvnige portugisere. Så det var ikke så attraktivt. Op til T-krydset endte det så med. Og en hyggelig afslutning på aftenen blev det så. Bortset fra at Vagn, Mette og jeg kom til at sidde og sludre alt for længe udendørs. Ved tre-tiden vaklede vi hjem. Og vaklede er ikke overdrevent.

Det var svært, svært næste morgen at komme op kl. 6.30. Få pakket det sidste. Og være parat til den forudbestilte taxi kl. 8. Og så ned af

Forslag til ændring i vedtægter for Foreningen Rio Mira

§ 5, 2. afsnit :
Nuværende tekst:

I tilfælde af udmeldelse tilbagebetales medlemmets lån til foreningen, jfr. § 4, med fradrag af foreningens eventuelle tilgodehavende. Tilbagebetaling kan dog først ske, når et nyt medlem er meldt ind i foreningen og tidligst 6 måneder efter, at medlemskabet er ophørt.

Foreslås ændret
til:

I tilfælde af udmeldelse tilbagebetales medlemmets lån til foreningen, jfr. § 4, med fradrag af foreningens eventuelle tilgodehavende senest 9 måneder efter, at medlemskabet er ophørt.

Baggrunden for dette ændringsforslag er, at den sidst foretagne ændring på årsmødet den 9. april 1994 ikke er holdbar.

Der er flere årsager dertil. En af dem er, at bestemmelsen kun kan have virkning for medlemmer, der er indtrådt i foreningen efter 9. april 1994. Dette vil betyde en stor forskelsbehandling.

En tilsvarende forskelsbehandling vil tillige være tilstede, hvis en person, der er blevet medlem efter 9/4 1994, skal have sit lån tilbagebetalt i forbindelse med død, idet et bo ikke vil acceptere bestemmelsen.

Visionen, der blev væk.

I referatet af sidste fællesmøde har der indsneget sig en passus, som kan afstedkomme nogen forvirring og turbulens. I følge referatet skal undertegnede arbejde videre med "Forslag til imødekommelse af visionære Rio Mira medlemmers visioner" – idet dette forslag blev vedtaget. Men da stillergruppen (se Nordport-kompendiet) imidlertid ikke ville virkeliggøre deres projekt under de konditioner, som jeg skitserede i mit forslag, eksisterer forslaget ikke længere, hvorfor referatteksten er misvisende. Når det er sagt, så vil jeg gerne deltage i alle mulige projekter og forbedringer, som sætter tæring efter næring, samler foreningens medlemmer og gør quintaen til et rart sted at være.

Kammeratlig hilsen – John (09).

ANGÅENDE GÆSTEPENGE

På sidste årsmøde blev der nedsat en tre-mandsgruppe bestående af: Marianne (75), Arne (103) og Jesper (81). Gruppen skulle gennemgå den nuværende gæste-ordning og herunder en evt. revidering af takster for ophold på quintaen.

Særlig i højsæsonen finder gæster såvel som medlemmer ned til quintaen med periodevis overbelægning til følge. Med andre ord har vi det problem, at de penge gæsterne lægger i quintaens kasse fylder godt, men det samme gør gæsternes tilstedeværelse.

Når man sammenholder ovenstående med det faktum, at det de seneste par år er blevet dyrere at være medlem at Rio Mira - bl.a grundet de portugisiske prisstigninger - foreslår gruppen følgende ændringer af taksterne for ikke-medlemmers ophold på quintaen:

1. Medlemmers børn under 18 år opholder sig gratis på farmen.
2. Medlemmers egne børn over 18 år, samt kærester og gæsters børn betaler i øjeblikket 600 ecs. Dette foreslås forhøjet til 900 ecs.
3. Alle andre voksne gæster samt plejebørn betaler i øjeblikket 1000 ecs. Dette foreslås forhøjet til 1500 ecs.

På gruppens vegne Jesper (81)

Vedr.: Forslag til fællesmødet 17.9.94. Bedes optaget i bladet.

Forslag:

Administrationsgruppen skal i hvert blad (som udkommer 4 gange om året), fremlægge seneste kvartalsregnskab. Det budgetterede og det realiserede skal fremlægges og sammenlignes. Evt. afvigelser skal forklares.

Argumentation for forslaget:

Foreningens økonomi er anstrengt. Så længe den er det, er det et af de punkter der bruges mest energi på. Alle medlemmer bør hele tiden kunne følge med i hvordan finanserne står, også for at kunne følge med i hvorfor Administrationsgruppen nogle gange er nødt til at disponere som den gør.

mv. Profeten var rejst. Mandebevidsthedsgruppen var opløst. Før afgang hørte jeg ofte bemærkningen: Hvis en mand blev bedt om noget af sin kone. Nej, nej, bliv siddende. Det var første gang, hun sagde det. Og hvis hun ikke gentar det, så bli'r de vel siddende for en sikkerheds skyld. Du behøver jo ikke springe, vel?!

Alt i alt manglede der en del. Eller tingene blev anderledes. Nu var vi 13 tilbage. Der var en rar atmosfære. Der går nogle dage, hvor folk vænner sig til at komme ind i en eller anden gænge, finde ud af at komme til stranden, til byen, lave mindre portioner til fællesspisning mv. En dag af dagene, hvor vi spiste fælles, fik vi købt ind dertil. Forret: figer med skinke. Og bagefter: kylling med ris, salat, tatikki, falaffel og brød. Vi sku' ha' besøg af 1 sydamerikaner, samt to spaniolere fra Malaga. Og rygterne gik, at de sku' komme på en kæmpe motorcykel og i en rød Ferrari. (Det viste sig siden, at det var Niles' bror der kom i den røde Ferrari. Og fik alle taxichafførerne i Odemira til at tale om det.) Det syntes vi jo virkede noget imponerende. Og der var da også lidt vært- og værtindenerver på. Da de endelig kom, var det i en lille, hvid Renault 5 TL. Og de var ikke 3, men 5, der væltede ud af den lille bil. Store var de alle sammen, intet sengetøj havde de med. De talte alle lidt svensk, og én af dem dansk med accent. Det blev til en hyggelig aften med megen snak. Vi fik, inden de rejste, kindkys og visitkort. Og den ene, Joao, som egl. var fra Portugal, ville melde sig ind i foreningen.

Der var ved at blive lavet aftaler om at spise middag i Sao Pedro. Jeg sidder og skriver. Johan vil gerne snakke. Jeg tror, han synes, det er lidt irriterende, at jeg skriver. Han spør, om jeg kan li' slik. "Såmænd, men måske med modifikation, med visse forbehold." Jeg fortæller ham om tilsætningsstoffer. Og han hæfter sig ved sulfit. Og si'r: "Jeg elsker sulfitter." Vi har haft lagt hans slikkepind i vand for at se, om vi ku' lave safte- og sukkervand.

Han spør, om jeg vil smage. Og hvad jeg synes, det smager af. Jeg mener, det smager lidt af Pernod. "Jeg hader Pernod", siger han. "Jeg ka' kun li' hvidvin. Jeg ku' godt tænke mig tyggegummilasagne. Jeg elsker spaghetti." Det har vi lige fået. "Ummmmh." Han holder en kort pause. "Det var godt, du ikke var med på tur i går." "Hvorfor det?" "Fordi så sku' du ha' taget sandalerne af. Der var helt mudret. Kan du li' mudder?" "Joh, det går nok." Hvilket spørgsmål at stille? Kan jeg egl. li' mudder? Måske. Jeg gik faktisk helt i stå nogle minutter for at tænke over dette så vigtige, eksistentielle spørgsmål.

Og der var masser af andre dejlige oplevelser med børnene. Der var Peter og Sebastian. Sønner af Ranka og Niels. En af de første aftener - efter busholdet - sidder vi på terrassen uden for Porcos. Aftensmåltidet er overstået. Og pludselig siger Vagn: "Nej, se der. Der sidder den lille, grønne frø." Med til historien hører, at den (eller dens oldemor) havde vi megen fornøjelse af for tre år siden. Den sad ofte (og dens kone, nå ja, måske mand) på køleskabsdøren. Og det var utroligt at se, at det lille kræ (2 cm fra snude til hale) ku' blive 15 cm lang, når det strakte fødder og arme ud. Sebastian ku' ikke få øje på den. Men Kari går hen i terrassens bed og får det lille, grønne kræ op i sine hænder. Og den lader fuldkommen tryk. (Eller er måske klar over sine begrænsede valgmuligheder.) Så ka' Sebastian og Peter rigtigt få betragtet det smukke dyr. Og vi får foreviget den. Med blitz. Så dens nattesyn må være vak den næste blave time. Hvad man ikke ska' finde sig i som frø!

En anden aften. Vi sidder igen og spiser. En af kattene anriver. Og vi forstår på Marianne, at hun har et nært forhold til dem. Kender dem fra foregående år. Hun begynder at fodre dem. Og så den sædvanlige diskussion om sommerhuskatte etc... Jeg trumfer over. Jeg er allergisk. Så ud med katten. Sebastian er meget opmærksom over for, at de ikke må komme ind i vores hus. "Puih, puih.

Vi kom derned igen !

Det er ikke første gang, vi er på Quinta do Bogalho! Vagn har været medlem siden 1989. Vi har været på et kort besøg for at se stedet efter at ha' meldt os ind. Flinke folk, flinke folk! Første år stor imødekommenhed. 8 dage, hvor vi kom, så og sejrede. Sådan var følelsen, skide godt, du behøver ikke eje, kan dele med andre og opleve det umulige! Og sådan blev det osse på godt og ondt. Tanken var 100 mennesker, økonomiske muligheder, 1,6 hektar, sådan ca. Masser af plads, masser af muligheder Og ikke mindst masser af ideer og ikke mindst forskellige og meget kreative ideer. Gosh! der har været mange af dem. Ikke egoistiske, ikke rentable, ikke gennemførlige m.v. Men underholdende og fantasifyldte, osse i en grad der kunne drive sindene i kog, når der blev afholdt møder eller ved fælles samvær i tætpakkede ferier (på et tidspunkt, hvor vi ikke kendte hinanden særlig godt.)

Det vil jeg opleve som historie.

Før vores feriestart fik vi igen kontakt med andre medlemmer af foreningen. (Vi har haft et par stemme år med arbejdsskade og sorg og ulykke i familien, så vi ikke har haft kræfter til at følge med i foreningens liv. Udover at betale og læse bladet.) Nu altså 3 år efter, snakker vi igen med flere forskellige, laver aftaler og glæder os til at ses igen. Får ovenikøbet sendt noget sengetøj med ned med busholdet. Dejligt, da vi jo skal være 3 uger i Spanien først.

Det har vi nu været og så godt så langt. Ca. 1400 km. på tværs igenem, fra Torre Vieja til Odemira. Der er ikke noget S-tog. Natbus, 1 dags ophold i Madrid og igen nattog til Lissabon og så Odemira.

Kortautomaterne virkede ikke en skid i Lissabon. Så fra kun lige at have i gammel mønt til bussen og så 3 timers ventetid (Og 300 Esc. tilbage) og til at ha' 40.000 esc. (Fordi vi begge for sjov ville prøve at hæve en sidste, ekstra gang, hvor det så virkede,) kørte vi glade og træt mod Odemira.

Nogle af dem, der allerede holdt ferie dernede, havde lovet at gøre et værelse parat. Men vi havde ikke nogen aftaler om mad, så vi gjorde et stop hos tryllekunstneren over for rutebilstationen. Hvor vi fik et godt måltid mad, hvor vi ku' udpege den fisk, vi gerne ville 'grillet. Og med en flaske vin og bagage kørte vi så mod grunden eller afgrunden, som man har det med det.

Det var utroligt flot med eller uden mennesker at være der igen,

Og sådan blev det ved. Der var selvfølgelig en plads ved bordet. Vi blev budt på vin og præsenteret på vante og uvante navne. Nogle husker man bedre end andre, og sympatierne kan da osse ha' forskellig fylde. Men dejligt at mødes med mange glade mennesker, der så ud som om, de trivedes godt sammen på stedet.

Efter et kort øjeblik, hvor jeg sad i egne tanker, kommer en lille gut hen og byder på chokolade! Joh tak, hvor sødt, selvom jeg sjældent spiser det. Det registrerer han lynhurtigt og spør, om jeg ikke skal spise det? Jeg spørger, om jeg ikke kan gemme det lidt. Han tænker lidt og spørger, om jeg skal ha' det med hjem? Store spørgsmål efter have rejst 1400 km. Vi bli'r hurtigt venner. Johan deler flittigt ud til alle, nærmest som var det en borgerpligt. Dejlig kollektiv ånd. Sådan sker det fortsat, ikke bare med høj chokoladeføring og ikke bare fra børnenes side, men "aldelei" som man siger på islandsk.

Dagene gik derefter med mange sjove episoder og selvfølgelig noget indforstået snak, da vi var nye i gruppen. HT Bussen skulle til at tage hjem. Lidt trist, så få dage at være sammen med dem i, men ok, bedre plads og nye konstellationer venner og venner i mellem opstod.

Det blev mere kompliceret for børnefamilierne og os andre med at komme på stranden og til byen. Og det var ikke det eneske savn. "Auderød-lejren" (børnenes teltplads) var væk, fodboldholdene blevet mindre. Casa Porcos og Porcos United var kørt. Tilbage var kun 3-4 spillere. De politiske programklæringer om bl.a. graviditeten nedsat til 6 mdr.

Markant højredrejning i Portugal

Socialektoren negligeres, mens hospitalerne privatiseres, strejkerne når rekord, revolutionstiden lægges på is og kulturen får mundkurv på

LISSABON

AF STEEN STUB
WITTRUP

Informations korrespondent

Den største by med capverdianere som indbyggere ligger ikke på den tidligere portugisiske koloni, Cap Verde - øerne udfør Vestafrika, men i Amadora - en forstad til Lissabon. 12 pct. af de 218.000 stammer derfra. Yderligere 10.000 kommer, går og har slået sig ned i omkringliggende slumbeboelser. Til sammen en sort koloni på 35.000. Men de udgør kun halvdelen af de immigranter, som fortsætter med at komme til Portugal fra Cap Verde.

Deres procentdel i Amadora er præcis den samme, som de sortes i Los Angeles, der for nylig blev lammet af raceuroligheder. Og formanden for foreningen af Portugals socialrådgivere, Teresa Abrantes, er ikke i tvivl om, at det ikke varer mange år, før de sætter Lissabon i brand.

»For hver 10 af vore klienter udgør de 8-9«, fortæller hun til *Information*. »De kommer fra især Cap Verde og Guinea Bissau på et tre måneders turistvisum og bliver her illegalt. Familierne vokser hurtigt i storbyernes stadig større slumområder. Da de ikke er registreret, er de ikke berettiget til støtte eller tilskud og er i en håbløs situation«.

De ulovlige immigranter fik fornylig en fire måneders frist til at legalisere deres ophold i Portugal. Men de er

fanger i en »Catch 22«-konflikt. For at få papirerne skal de bevise, at de har arbejde. Og for at få lovligt arbejde skal de bevise, at de har opholdstilladelse.

5.000 hjemløse

Officielt er der 100.000 immigranter fra de tidligere kolonier. Uofficielt omkring ti gange så mange, skønner socialrådgiveren. Men de er kun en mindre del af landets sociale problemer.

Regeringen er i fuld gang med at privatisere sundhedssektoren og har i forvejen den laveste udgift dertil i EF: 4,1 pct. af bruttonationalproduktet. Patienterne skal nu selv betale deres del af både behandling og medicin, hvad de ikke skulle før. Alle statstilskud til den voksende fattige del af befolkningen skæres ned. To millioner af Portugals gamle må klare sig med laveste pensionssats, som er på bare 750 kr. om måneden.

Den sociale politik i Lissabon-området er næsten helt lagt i hænderne på den kirkelige velgørenhedsorganisation *Santa Casa de Misericórdia*. Barmhjertighedens Hellige Hus. Her bekræfter lederen af et af storbyens tre spisecentre, Pilar Moreira, at antallet af husvilde vokser støt. Det er hovedsagelig ældre, som end ikke har råd til huslejen. Blot i den centrale del af hovedstaden skønnes der at være 5.000.

I de sidste år har et par tusinde af dem benyttet sig af muligheden til at få et gratis måltid i *Sopa dos pobres*, »De fattiges suppe«, som spisesalen hedder i folkemunde. »En fjerdedel af dem sover på gaden«, fortæller hun.

De er en del af de 10 pct. af befolkningen, som idag lever under »poverty line«, det absolutte minimum der skal til for at en familie kan overleve.

»Ren Thatcherisme«

Regeringens negligering af socialektoren betegnes af begge socialrådgivere som »ren Thatcherisme«. Men der er andre røster, premierminister og økonom Aníbal Cavaco Silva ikke lytter til. Som et

led i en stadig mere desperat arbejdskamp for at få EF's laveste minimumsløn på 2.000 kr. om måneden hævet og den længste arbejdsuge på 44-46 timer sat ned til 40 har strejkernes antal i årets første fem måneder sat rekord. I særlig grad transportarbejderne har utallige gange lammet den i forvejen kaotiske trafik.

Regeringens eneste svar var at tvinge Metroarbejderne i gang igen under henvisning til, at de udførte en samfundsvigtig funktion. Og i denne uge henvender den magtfulde nationale sammenslutning af portugisiske forretningsmænd sig til de politiske partier for at få ændret lovgivningen omkring strejkeret. De udbygger et forslag fra CDS, Centrum Demokraterne, om forbud mod strejkeret for arbejdere, som er centralt placeret i en virksomheds produktionsproces. De forlanger 15 dages varsel, før en strejke sættes i gang og permanente begrænsninger indenfor den vigtige transportsektor.

Det skal herefter drøftes i parlamentet, hvor regeringspartiet, PSD, som stiller sig positivt overfor forslaget, har absolut flertal.

Fortidens spøgelse

Det har til gengæld ikke rageret overfor en magtfuld stemme, der for nylig bragte »fortidens spøgelse« tilbage til Portugal. I medierne tilkendegav António Champalimaud, landets rigeste mand indtil revolutionen: »Alle som socialismen har anbragt i mine firmaer og som ikke arbejder i min rytme skal fyres!«

Hele hans forretningsimperium blev nationaliseret i '74, mens han selv stak af til Brasilien. Men her ynglede resten af formuen, som stadig var betydelig. Og i dag er han ved at genoptage de fire hovedpiller i besiddelserne: Forsikringsgiganten Mundial Confiança, cementfabrikken Secil, et jernstøberi og Banken Banco Pinto e Sotto Mayor.

De magtesløse arbejdere kunne kun indrykke annoncer i aviserne om »de skandaløse ord, som er uacceptable i et demokratisk EF-land«, om de 18 år i tidsmaskinen, som er gået hen over ham. Og de stillede til sidst spørgsmålet: »Kan Champalimaud være hævet over loven, der ikke hjemler ret til at fyre medarbejdere af politiske grunde?« Det er ikke blevet besvaret - og endnu har ingen myndighed grebet ind.

At revolutionstidens idealer lægges på is af den stadig mere højredrejede regering viser to meget omtalte sager, der går for sig lige nu. Den har meddelt, at en række af de oberster med en berømmet indsats bag sig under 25. april revolutionen, skal sættes på pension. Det medførte stort røre i hæren, hvor andre officerer varslede solidaritetsaktioner, som i realiteten kan betyde, at Portugals styrker står uden ledelse. Og det fik præsident Mario Soares til for første gang at benytte sin veto-ret overfor regeringens beslutning, der nu skal til afstemning i parlamentet.

Dekretet kom lige efter, at 16 tidligere højtstående officerer indenfor diktaturtidens berygtede hemmelige politi, PIDE, fik tilkendt særlig høj pension »for at have ydet landet en ekseptionel tjeneste«. Der er bl.a. tale om den RIDE-ansvarlige for Terrafal, »Dødens lejr« lidt udenfor Lissabon, hvor politiske fanger blev tortureret og myrdet under Salazar-tiden.

Samtidig med denne hædersbevisning kunne onken til kaptajn Salgueiro Maia, en af de mest kendte militære kræfter bag revolutionen, konstatere, at hendes mand døde i foråret efter i tre år at have ventet på betalingen af samme pensionssats. Så længe var det siden, at den var bevilget og kun manglede premiærministerens underskrift. Men den kom aldrig.

Portugals mest kendte forfatter, den erklærede kommunist José Saramago, mærker også, hvor det bærer hen. En patriotisk under-juniorminister nægtede at indstille hans værk »Evangeliet ifølge Jesus Kristus« til den europæiske litteraturpris under henvisning til, at den krænkede Portugals religiøsitet. Samme skæbne overgik Joao Monteiro's film »Minder fra det gule hus«, som vandt 2. prisen, Sølvløven, på Venedigs filmfestival. Den blev streget fra den europæiske filmuge i Marokko, fordi den blev fundet »upassende« af Portugals ambassadør.

Saramago truer med at rejse fra landet, Monteiro har sendt en protestskrivelse til premierministeren. Men han får næppe svar. Ligesom de strejkende arbejdere, Champalimauds fyrede »socialister«, de pensionerede oberster og de to millioner fattige gamle.

FORSLAG TIL RAMMER FOR AREALANVENDELSE PÅ QUINTA DO BOGALHO

På årsmødet i april d.a. blev et forslag til salg af et areal ved Nordporten nedstemt. Derimod var der et meget stort flertal, der var positivt indstillet overfor et forslag om "sokkeludlejning", der åbner mulighed for at "laug" eller grupper af medlemmer for egne midler kan realisere nogle for dem og helheden ønskværdige projekter.

Gruppen bag "Nordportprojektet" erkender, at de tanker om salg af dele af grunden der i forskellige sammenhænge er bragt på bane i de sidste par år, ikke har den fornødne tilslutning. Imidlertid viser afstemningsresultaterne og udtalelser på mødet, at der er åbenhed overfor nødvendigheden af nogle udvidede rammer for arealanvendelsen.

Formålet med dette forslag er at få en principiel godkendelse om etablering af NORDPORTPROJEKTET samt etablering af en boldbane, på basis af langtidslejemål efter principper skitseret nedenfor.

Såfremt fællesmødet vedtager forslaget, vil vi i løbet af vinteren i samarbejde med plangruppen og administrationsgruppen udarbejde et hæfte, der mere detaljeret redegør for planerne.

Forslag til rammer for grundudlejning

Nye aktiviteter, der omfatter væsentlige eksterne investeringer til byggeri eller anlæg, sker gennem langtidsudlejning. Grupper af medlemmer, der ønsker at arbejde med områder som undervisning, boldbane eller andet kan leje et grundareal og oprette en lejekontrakt. På grundkortet er foreslået tre arealer til disse formål:

Nordporten

Nordporten anvendes til undervisningsformål mm., som beskrevet i det hæfte, der blev udsendt til medlemmerne i foråret. Etablering af bygninger til formålet forudsætter, at der investeres udefra, f.eks. fra højskoler. Disse investorer skal have mulighed for at forrente og afskrive deres investering i løbet af lejeperioden, og dette er bestemmende for periodens længde. Med udgangspunkt i en periode på 30 år er der basis for at fremskaffe det nødvendige beløb.

Når lejeperioden er udløbet (investeringen er tilbagebetalt) findes der flere muligheder:

1. Lejeren har ret til at forlænge lejekontrakten for f.eks. 10 år ad gangen, men skal nu dele et overskud med foreningen efter en på forhånd aftalt fordelingsnøgle (1:1?).
2. Lejeren ønsker at sælge bygningerne. I dette tilfælde har foreningen forkøbsret til markedsprisen. Såfremt foreningen ikke ønsker at købe er foreningen forpligtet til at sælge grunden til lejeren for markedsprisen og til at acceptere, at forpagteren sælger ejendommen til tredieperson.

Undervisning forudsætter, at der deltager studerende udefra. Lejeren af Nordporten betaler en leje til foreningen, der svarer til 10 kr pr dag pr deltager (pristalsreguleret), dog med et årligt minimumsbeløb. Lejerne betaler ikke leje før der er indtægt, dog senest efter 2 år.

Boldbane

På arealanvendelsesplanen er foreslået et område til en boldbane. Banen etableres af et laug af medlemmer. Investeringen forventes afskrevet ved brugerbetaling.

Sydporten

I dette område er der mulighed for andre aktiviteter, som opstartes af den gruppe medlemmer, der ønsker at tage initiativ til dette. Den økonomiske sammenhæng med foreningen sker efter samme principper som ved Nordporten.

Vi henviser iøvrigt til hæftet om Nordporten, der blev udsendt i foråret.

Nordportgruppen ved Nardo (11) og Sven (116)

KORTBILAG

